

Η Γλώσσα ως σημαντικό Μέτρο Επαναπροσέγγισης

Αρχίζω τον συλλογισμό μου από την πληροφορία ότι έγινε εισήγηση για εκμάθηση της Τουρκικής Γλώσσας από τους Ελληνοκύπριους μαθητές Μέσης, καθώς και της Ελληνικής γλώσσας από τους Τουρκοκύπριους μαθητές Μέσης. Συνεχίζω και με το γεγονός ότι η κυβέρνηση μας ενδιαφέρεται να εντείνει τις προσπάθειες και τις πολιτικές της μεθοδεύσεις με στόχο όπως οι χρονίζουσες Διακοινοτικές συνομιλίες να μπορούν να καταλήξουν σε ένα αμοιβαία αποδεκτό συμβιβασμό το συντομότερο δυνατό, ίσως πριν το τέλος του προσεχούς έτους 2015. Για το σκοπό αυτό έχουν επιστρατευτεί και ξένες δυνάμεις που έχουν εμπλεκόμενα πολιτικό-οικονομικά στρατηγικά συμφέροντα στην Ανατολική Μεσόγειο, και έχει συμφωνηθεί με την άλλη πλευρά να ενισχυθούν οι συνομιλίες με τη βελτίωση του κλίματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης με την υιοθέτηση σειράς ΜΟΕ. Θα επιχειρηματολογήσω πιο κάτω για το πόσο σημαντικό στοιχείο είναι η δυνατότητα επικοινωνίας μεταξύ ανθρώπων στη δική τους γλώσσα.

Λοξοδρομώ, όμως, για λίγο με τη υπόθεση ότι είτε με την τυχόν συνέχιση του αδιεξόδου των συνομιλιών σε βάθος χρόνου, είτε με την πολιτική επιλογή της επισημοποίησης της διχοτόμησης ως η μόνη για μερικούς εφικτή (και επιθυμητή;) λύση, το μέλλον του γηγενούς πληθυσμού στην Κύπρο θα βρίσκεται σε μεγάλο κίνδυνο. Παράταση του σημερινού στάτους κβο ενισχύει τα τετελεσμένα στο κατεχόμενο στρατοκρατούμενο βόρειο τμήμα της πατρίδας μας, αυξάνει τους αριθμούς των παράνομων εποίκων που θα διεκδικούν πιεστικά δικαίωμα χρήσης των Ελληνοκυπριακών περιουσιών, και που, ως πλειοψηφία θα μπορούν να αποφασίζουν για τις μελλοντικές πολιτικές εξελίξεις στην τουρκοκυπριακή κοινότητα. Ταυτόχρονα οι γηγενείς Τουρκοκύπριοι θα υποχρεωθούν σιγά-σιγά να επιλέξουν, κάτω από μια τέτοια μορφή κατοχής από «ξένους», να μετοικήσουν στο εξωτερικό και δε θα έχουμε πια κανένα «δικό» μας να επικοινωνούμε και να μοιραζόμαστε τα κοινά μας οράματα. Η τυχόν, δε, επισημοποίηση της διχοτόμησης απλώς θα επιταχύνει τις πιο πάνω δυσμενείς και για τις δυο Κοινότητες εξελίξεις.

Επομένως, μια είναι η σωτήρια υπό τις περιστάσεις επιλογή, αυτήν που έχουν προκρίνει σχεδόν όλες οι πολιτικές δυνάμεις από την εποχή της κυβέρνησης Μακαρίου και εντεύθεν, δηλαδή η επιδίωξη λύσης του Κυπριακού στη βάση της Δικοινοτικής Διζωνικής Ομοσπονδίας, μια λύση που θα επανενώνει τη χώρα και τον λαό μας και που θα απελευθερώνει τη γη μας από τα στρατεύματα κατοχής.

Αν, λοιπόν, αυτή τη λύση θέλουμε όντως να την πετύχουμε το συντομότερο δυνατό, ένα έχουμε να κάνουμε με ειλικρίνεια: να αποφασίσουμε ότι θέλουμε λύση που να φέρει την ειρήνη, τη συναδέλφωση των δυο Κοινοτήτων, τη συνεργασία τους σε όλους τους τομείς και ευημερία για όλους μας. Τα σημερινά οικονομικά και πολιτικά αδιέξοδα θα μπορεί να τα ανατρέψει η επανένωση.

Επανέρχομαι, τώρα, στο κύριο θέμα αυτού του σημειώματος: αν όντως στοχεύουμε για μια λύση τύπου Δικιονοτικής Διζωνικής Ομοσπονδίας το συντομότερο δυνατόν, τότε ας επισπεύσουμε, ανάμεσα και σε άλλα μέτρα, και την εκμάθηση η μια κοινότητα της γλώσσας της άλλης, κρίνοντας τον στόχο αυτό ως ένα πολύ ουσιαστικό Μέτρο Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης, πέραν από το γεγονός ότι η Ελληνική και η Τουρκική είναι και επίσημα σύμφωνα με το Σύνταγμα μας οι δυο επίσημες γλώσσες της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Εκμάθηση μιας γλώσσας δεν σημαίνει απλώς να μιλάμε και να γράφουμε και να επικοινωνούμε. Σημαίνει κάτι πιο σημαντικό. Μαζί με τη γλώσσα μας δίνεται η ευκαιρία να μαθαίνουμε και για τα ήθη και τα έθιμα, για τις ιστορικές καταβολές καθώς και για τις πολιτιστικές δραστηριότητες που είχε και έχει η κάθε μια Κοινότητα. Αν θα ζήσουμε μαζί, (και όχι πλάι-πλάι!), με στόχο την ειρήνη και την ευημερία θα πρέπει να συνεργαζόμαστε. Και η επικοινωνία μας να γίνεται μιλώντας ο ένας τη γλώσσα του άλλου και όχι μέσω διερμηνέα ή μέσω μιας «τρίτης» γλώσσας! Να γιατί η πρόταση που έγινε μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό βήμα αλλαγής του παραδοσιακού σκηνικού του διαχωρισμού και της αποξένωσης. Με το μέτρο αυτό θα μπορούμε να πετύχουμε την επικοινωνία, την αλληλοκατανόηση και τη συμφιλίωση που τόσο πολύ τη χρειαζόμαστε. Και από πού καλύτερα να ξεκινήσουμε παρά από τη μαθητική μας νεολαία που είναι αυτοί που θα κληθούν αύριο να κάνουν την επιδιωκόμενη συμφωνία πράξη, πράξη που να διαρκέσει...

Γιώργος Δ, Χριστοδουλίδης

Μέλος του Νεοκυπριακού Συνδέσμου.

christodoulides.g@cytanet.com.cy

01/06/2014

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα:

«Φιλελεύθερος» 09/06/2014

«Χαραυγή» 14/06/2014

«Καθημερινή» 15/06/2014